

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Pavlem Ranzi ve věci

žalobce   a) **J.B.**, narozený dne XXXXX
bytem XXXXX
b) **M.A.**, narozená dne XXXXX
bytem XXXXX
oba zastoupení advokátem JUDr. Martinem Hostinským
sídlem Tišnovská 67, 613 00 Brno

proti
žalované   **XXXXX**, registrační číslo společnosti: XXXXX
sídlem XXXXX, Kyperská republika
zastoupená advokátem JUDr. Ing. Milošem Olíkem, Ph.D., LL.M., FCI Arb
sídlem Na Pankráci 1683/127, 140 00 Praha 4

o zaplacení 135 536 USD s příslušenstvím

takto:

- I.   Žalovaná je povinna zaplatit žalobci a) částku 109 936 USD se zákonným úrokem z prodlení ve výši 10 % od 7. 10. 2019 do zaplacení.**
- II.   Žalovaná je povinna zaplatit žalobkyni b) částku 25 600 USD se zákonným úrokem z prodlení ve výši 8,05 % od 14. 10. 2016 do zaplacení.**
- III.   Na náhradě nákladů řízení je žalovaná povinna uhradit žalobcům částku 449 919 Kč a zaplatit ji jejich právnímu zástupci do 3 dnů od právní moci rozhodnutí.**

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Švanigová.

Odůvodnění:

1. Návrhem ze dne 1. 9. 2020 se žalobci domáhali po žalované úhrady celkem 135 536 USD se zákonným úrokem z prodlení a nákladů řízení. Žalobce a) v návrhu uvedl, že dne 2. 9. 2019 distančním způsobem uzavřel s žalovanou Smlouvu tak, že odsouhlasil její Obchodní podmínky ze dne 13. 8. 2019 (dále jen Smlouva 2019) a žalovaná jej přijala za svého klienta. Žalovaná je kyperským obchodníkem s cennými papíry a poskytuje investiční služby s investičními nástroji, mimo jiné v podobě finančních rozdílových smluv (dále CFD). Prostřednictvím Smlouvy 2019 mohl žalobce a) investovat do výše uvedených finančních nástrojů. Žalobce a) na svůj investiční účet číslo 771730 vložil celkem 30 000 USD v průběhu měsíce září a října 2019. Žalobkyně a) investovala prostřednictvím žalované po dobu pouhých tří týdnů a během této doby uzavřela celkem 14 transakcí s různými měnovými páry a jinými podkladovými aktivy.
2. Dne 7. 10. 2019 zaslala žalovaná žalobci a) e-mail, ve kterém jej nečekaně informovala o uzavření jeho investičního účtu s odůvodněním, že společnost zjistila, že na jeho účtu došlo k nekalé obchodní činnosti spočívající v otevření pozic v okamžiku zveřejnění ekonomických novinek v rozporu s článkem 26.2 písm. s) Všeobecných obchodních podmínek (VOP). Žalovaná následně přistoupila ke zrušení veškerých transakcí žalobce a) a zadržela celkový zisk ve výši 109 936 USD. Počáteční vklad byl žalobci a) vrácen zpět. K dotazu žalobce a) žalovaná odkázala na jeho dvě transakce, konkrétně na transakci s měnovým párem USD/JPY ze dne 1. 10. 2019 otevřenou v čase 14:59:59 o objemu 31 lotů, která vygenerovala zisk ve výši 17 257,38 USD a transakci s podkladovým aktivem ropa (oil) ze dne 2. 10. 2019 otevřenou v čase 15:30 o objemu 90 lotů, která vygenerovala zisk ve výši 87 300 USD.
3. Žalobce a) se zrušením svých transakcí a zadržení veškerého zisku nesouhlasil a zaslal žalované předžalobní výzvu, které tato nevyhověla. Žalovaná ve svých vyjádřeních k žalobě setrvala na dříve uvedeném stanovisku, a sice, že v případě žalobce a) byly použity zneužívající obchodní aktivity, když docházelo k otevírání pozice v době zveřejnění ekonomických zpráv.
4. Žalobkyně b) uzavřela dne 15. 8. 2016 s žalovanou rovněž Smlouvu distančním způsobem, jejíž součástí jsou starší Obchodní podmínky žalované ze dne 31. 8. 2016 (dále jen Smlouva 2016). Žalobkyně b) vložila na svůj investiční účet číslo 3488840 celkem 13 000 USD. Během trvání smluvního vztahu žalobkyně b) zobchodovala pouze tři pozice, a to dne 13. 10. 2016 v 7:30 otevřela pozici pod ID číslo XXXXX s podkladovým aktivem zemní plyn v objemu 160 000 kontraktů, to je 1,6 lotů za otevírací cenu 3 178 USD. Dne 14. 10. 2016 se žalobkyně b) pokoušela tuto pozici uzavřít za aktuální tržní cenu ve výši 3 338 USD, přičemž zisk takto uzavřené pozice měl činit 25 600 USD. V 9:54 žalobkyně b) žádá o umožnění uzavřít pozici uvedenou výše. Ve 12:03 téhož dne zaslala žalovaná žalobkyni b) téměř totožně formulovaný e-mail jako v případě žalobce a) a sdělila jí, že z důvodu „nekalé obchodní činnosti“ (využití robotů) ze strany žalobkyně b) dle článku 26.2 Smlouvy 2016 žalovaná ukončuje Smlouvu a ruší veškeré transakce provedené žalobkyní b). Následně ve 12:08 byla pozice ID číslo 1123440 uzavřena žalovanou s výsledkem transakce 0 USD. K dotazu žalobkyně b) žalovaná dne 16. 11. 2016 sdělila, že po „provedení dlouhého a důkladného interního šetření“ shledala, že investiční účet žalobkyně b) jednoznačně dokazuje, že její obchodování je nekalé a manipulativní.
5. Žalobkyně b) s tímto postupem nesouhlasila a zaslala žalované předžalobní výzvu. Na tu reagovala žalovaná tak, že není v lidských silách otevřít pozici ve 14:30:00:058, tudíž musela používat automatický obchodní systém či software, a že otevírací cena 3.178 neodrážela tržní cenu, která měla být dle dat žalované 3.2295. V případě jejich transakcí bylo zjištěno, že došlo k použití nedovoleného automatického softwaru tzv. robotů, což podle článku 26 odst. 2 písmeno s) Obchodních podmínek 2016 představuje tzv. podezřelé obchodní strategie, jež jsou důvodem pro okamžité ukončení Smlouvy ze strany žalované. V neposlední řadě žalovaná namítala, že nárok žalobkyně b) je promlčen s odkazem na ust. § 629 odst. 1 OZ, neboť transakce je datovaná v říjnu

2016 a žalobkyně b) tento nárok uplatnila žalobou ze dne 1. 9. 2020. Z toho důvodu žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby. Současně žalovaná namítala, že není dána pravomoc českých soudů.

6. Žalovaná se opakovaně vyjádřila k podané žalobě negativně a setrvala na svých stanoviscích vyjádřených v reakci na předžalobní výzvy, které rozšířila o další zdůvodnění. Žalovaná zejména považuje jednání žalobců a jejich interpretaci Smluv za zcela účelovou a postrádající konzistenci.
7. Poté, co bylo odvolacím soudem zrušeno negativní rozhodnutí soudu prvního stupně o nedostatku pravomoci českých soudů, podepsaný soud v novém obsazení pravomocně rozhodl o své věcné příslušnosti usnesením ze dne 23. 3. 2022 pod č. j. 22/3 Cm 116/2020-123.
8. V řízení proběhlo několik ústních jednání, na kterých došlo mezi účastníky řízení ke shodě v tom, že není sporu mezi nimi v tom, jaké vklady žalobce a) a žalobkyně b) vložili do obchodování, není pochyb o tom, že Smlouvy byly uzavřeny distančním způsobem a podle Obchodních podmínek žalované, které jsou založeny ve spise, není mezi nimi sporu o výpisy, respektive údaje na výpisech z investičních účtů žalobců založené ve spise, kdy a v jakých časech, s jakými komoditami a s jakým výsledkem probíhaly sporné obchody a že žalovaná změnila svůj obchodní název. Spor mezi účastníky řízení spočívá v důvodech, pro které byly zrušeny ziskové transakce žalobce a) a žalobkyně b). Strana žalující dále uvedla, že v případě žalobkyně b) požaduje náhradu škody, která jí byla způsobena tím, že žalovaná nesplnila svoji povinnost uzavřít jí otevřenou transakci.
9. Předně soud má zato, že Smlouva jak v případě žalobce a), tak žalobkyně b) je inominačním kontraktem a smlouvou spotřebitelskou, jak již soud konstatoval ve svém usnesení z 23. 3. 2022. Jelikož je žalobce a) i žalobkyně b) vůči žalované v postavení spotřebitele, vztahují se na ně kromě Nařízení Řím I ze dne 17. června 2008 o právu rozhodném pro smluvní závazkové vztahy, rovněž směrnice 93/13 EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách ve spotřebitelských smlouvách. Tento závěr se opírá rovněž o rozsudek Soudního dvora EU č. j. C-208/18 SDEU, podle kterého je strana žalující spotřebitelem, a proto se na ni vztahují ustanovení OZ o uzavírání smluv se spotřebitelem, která představují základní ochranu spotřebitele.
10. Z listiny nazvané „Odborný posudek k otázce určení rozhodného práva v případě smlouvy uzavřené mezi spotřebitelem z ČR a obchodníkem z jiného členského státu EU, jejímž předmětem je poskytování finančních služeb a posouzení platnosti doložky o volbě práva v obchodních podmínkách v takové smlouvě,“ který byl zpracován D.S. a je datován 13. 5. 2020, soud zjistil a vzal za prokázané, že v případě určení rozhodného práva pro předmětnou smlouvu zpracovatel odborného posudku dospěl k závěru, že podle pravidel stanových v Nařízení Řím I a s přihlédnutím k rozhodovací činnosti SD EU právo, kterým se řídí posuzovaná Smlouva, je právo české a české právo se na posuzovanou věc použije výlučně, neboť v předmětné smlouvě byla provedena volba práva neplatně. Rozhodné právo se musí stanovit náhradním způsobem podle článku 6 odst. 1 Nařízení Řím I podle místa obvyklého bydliště spotřebitele, to je investora, což v daném případě je ČR. Dále z uvedeného posudku soud vzal za zjištěné a prokázané, že předmětná Smlouva je smlouvou o fin. službách a nepředstavuje fin. nástroj.
11. Z výše provedených důkazů soud dospěl k závěru, že rozhodné právo pro vztah žalobce a) se žalovanou je výhradně české právo, a to z toho důvodu, že volba práva v článku 27 Smlouvy 2019 nebyla platně sjednána, jelikož se jedná o nepřiměřené ujednání ve smyslu ust. § 1813 OZ, do kterého je implementován článek 3 odst. 1 Směrnice 93/13, neboť uvádí žalobce v omyl v tom smyslu, že se aplikuje pouze kyperské právo, aniž by ho informovala o tom, že je chráněn kogentními ustanoveními českého právního řádu. Ujednání článku 27 Smlouvy 2019 je dle výše uvedeného ustanovení OZ ve spojení s ust. § 551 OZ neúčinné. Nepřiměřenost je spatřována v tom, že uvedená klauzule mohla uvést průměrného spotřebitele v omyl, že na Smlouvu se vztahuje pouze právo kyperské. Uvedená klauzule by mohla způsobit značnou nerovnováhu mezi právy a povinnostmi stran a mít tedy nepřiměřený charakter ve smyslu článku 3 odst. 1 Směrnice 93/13. K témuž závěru dospěl Vrchní soud v Praze v rozsudku sp. zn. 5 Cmo 63/2023.

12. Soud provedl důkaz listinami založenými ve spise, ze kterých zjistil následující skutečnosti. Z Všeobecných podmínek z 13. 8. 2019, konkrétně článku 26 odst. 2 písm. s) soud zjistil a vzal za prokázané, že společnost (žalovaná) si vyhrazuje právo okamžitě ukončit přístup klienta k obchodní platformě, zrušit všechny transakce a nárokovat náhradu za veškeré ztráty. V případě, že společnost na základě vlastního uvážení rozhodne, že klient dobrovolně nebo nedobrovolně zneužije „ochranu proti zápornému zůstatku“, kterou společnost nabízí, prostřednictvím, mimo jiné pozice otevřené minuty, nebo dokonce sekundy před zveřejněním novinek nebo tiskových zpráv ve snaze generovat zisky bez rizika pohybu na trhu. Mezi podezřelé obchodní strategie, podvodné činnosti a manipulace považuje mimo jiné zneužití uložených a propagačních finančních prostředků, použití jakýchkoliv automatizovaných obchodních systémů a softwarů (takzvaní „boti“, „roboti“ a „odborní poradci“).
13. Podle článku 27.1, 27.2, 27.3 Obchodních podmínek (dále článek 27) v případě, kdy nedojde k urovnání sporu, tak tato klientská Smlouva a všechny transakční vztahy budou vyřešeny u soudu na Kypru. Tato smlouva a transakční vztahy mez jejími účastníky se řídí kyperskými zákony. Všechny transakce provedené jménem klienta podléhají právním předpisům, kterými se řídí zřízení a provoz nařízením, opatřením, směrnicím, oběžníkem a zvyklostem Kyperské komise pro cenné papíry a burzu.
14. Ohledně článku 26.2 Smlouvy 2019 soud dospěl k závěru, že v souladu s ust. § 555 a násl. OZ a § 1812 OZ a ust. § 1813 a 1815 OZ je nepřiměřeným ujednáním, ke kterému se nepřihlíží. Ustanovení § 1813 a 1815 OZ sledují ochranu spotřebitelů proti zneužívání moci podnikateli, především v případě jednostranně formulovaných typových smluv a proti nepřiměřenému omezení práv spotřebitelů. Důraz je kladen na transparentnost jednání podnikatele, aby nedošlo k ujednání v neprospěch spotřebitele. Z rozsudku NS ČR sp. zn. 26 Cdo 2666/2017 z 25. 7. 2018 vyplývá, že je třeba ověřit, zda prodávající nebo poskytovatel, který jedná se spotřebitelem poctivě a přiměřeně, mohl rozumně očekávat, že by spotřebitel s předmětnou klauzulí souhlasil v rámci individuálního vyjednávání o obsahu smlouvy. Sporné ujednání 26.2 je jednostranné. Oprávnění rušit provedené transakce tak vzniká jen žalované. Toto její oprávnění není nijak kompenzováno právem druhé strany. Uvedené ustanovení 26.2 zakládá nejenom nerovnováhu, ale je i v rozporu s požadavkem přiměřenosti (dobré víry). Pokud by měl žalobce a) možnost vyjednávat o podmínkách smlouvy, jeví se být velmi pravděpodobné, že by na takovou podmínku nepřistoupil. Uvedené vychází rovněž z rozsudku SD EU ve věci Aziz sp. zn. 415/11 ze dne 14. 3. 2013 a je sdíleno v rozsudku NS ČR 33 Cdo 382/2018 ze dne 29. 1. 2019.
15. Další vadou zmíněného ustanovení Smlouvy 2019 je, že není nijak blíže specifikováno, co je myšleno „zveřejňováním novinek.“ Ze Smlouvy 2019 nevyplývá co takovou „novinkou“ je a kdo jí má zveřejnit. Rovněž z uvedeného vyplývá závěr o nepřiměřenosti (nerovnosti) tohoto ujednání, které nemůže být vykládáno v neprospěch žalobce a).
16. Dle stanoviska Nejvyššího soudu ze dne 23. 4. 2014 sp. zn. Cpjn 203/2013, které vychází z článku 4 odst. 2 Směrnice 93/13 ukládající požadavek na sepsání podmínek jasným a srozumitelným jazykem tak, aby smlouva transparentně popisovala konkrétní fungování mechanismu - je třeba, aby spotřebiteli byla poskytnuta možnost vyhodnotit na základě přesných a srozumitelných kritérií ekonomické důsledky, které z ujednání smlouvy pro něj vyplývají. V daném případě tento požadavek rovněž nebyl splněn.
17. Z výše uvedeného sporného ujednání rovněž není patrné, kolik minut či kratších časových úseků dopředu je povoleno či zakázáno otevírat nové pozice, přičemž je zřejmé, že při uzavírání rozdílových Smluv (CFD) rozhodují minuty, ba dokonce sekundy. Z rozebíraného ustanovení tedy nešlo dovodit, jakým způsobem bude posuzováno, jak moc dopředu již nelze otevřít novou pozici, a tím pádem zůstává nejasnou otázkou, kdy může žalovaná zpětně rušit CFD. Smlouva 2019 jasným způsobem nestanoví mechanismus zrušení transakcí z důvodu otevření minut či sekund před zveřejněním novinek či tiskových zpráv. Neurčitost pojmů otevření pozice minuty před

zveřejněním novinek spolu s oprávněním žalované zpětně rušit uzavřené rozdílové smlouvy je konstruována v neprospěch spotřebitele. De facto může žalovaná podle své libovůle omezit žalobce (investory) její interpretací na jejich právech a zrušit zpětně CDF. Takový závěr je však zcela v rozporu s vysokou ochranou spotřebitele dle práva EU např. Směrnice 93/13/EHS i ustanoveními občanského zákoníku na ochranu spotřebitele. Navíc takto netransparentně a neurčitě stanovená pravidla znemožňují jakoukoliv kontrolu plnění povinností obchodníka podle ustanovení § 15 odst. 1 ZPKT, to je povinnost obchodníka jednat čestně, spravedlivě a v nejlepším zájmu zákazníka (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 AS 29/2016-47 z 21. 6. 2016). Výše posuzované ustanovení článku 26.2 neodpovídá zásadě, že nikdo nesmí těžit ze svého nepoctivého činu nebo protiprávního stavu, který sám vyvolal (zásada Pacta sunt servanda) podle § 3 odst. 2 písm. d) a odst. 3 a § 6 OZ.

18. Z listiny nadepsané „Zákon, který upravuje poskytování investičních služeb, výkon investičních činností, fungování regulovaných trhů a další související záležitosti“ (Zákon 144 (I)/2007), z části 10, § 85 odst. 3 soud zjistil a vzal za prokázané, že tento zákon upravuje poskytováním investičních a doplňkových služeb, jakož i výkon odborné investiční činnosti v republice, ale také jakékoliv poskytování nebo nabídku k poskytování investičních a doplňkových služeb osobám, které se nacházejí, mají bydliště nebo sídlo v republice nebo mimo republiku. Žalobce upozornil na to, že na Kypru je nový zákon o poskytování investičních služeb z roku 2017, nicméně účinný je od ledna 2018, takže se nejedná o rozhodné právo.
19. Z části V. kapitoly C mající nadpis „Ustanovení pro zajištění ochrany investorů“, § 36 výše uvedeného zákona soud zjistil a vzal za prokázané, že kyperský investiční podnik je při poskytování investičních a doplňkových služeb zákazníkům povinen jednat čestně, spravedlivě a profesionálně v souladu s nejlepšími zájmy svých zákazníků a je povinen dodržovat zejména tyto zásady: veškeré informace určené pro zákazníky musí být korektní, jasné a neklamavé ..., aby byli přiměřeně schopni pochopit povahu a rizika investiční služby ... a následně učinit informované investiční rozhodnutí.
20. Z listiny nadepsané Zákon z roku 1996 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách zveřejněný v Úředním věstníku Kyperské republiky, mající název „Zákon o omezeních týkajících se určitých zneužívajících ujednání ve smlouvách uzavíraných se spotřebiteli“ č 93(I) 1996, konkrétně článku 5 odst. 1 soud zjistil a vzal za prokázané, že pro účely tohoto zákona je za zneužívající ujednání považováno každé ujednání, které v rozporu s požadavkem poctivosti způsobuje významnou nerovnováhu v právech a povinnostech stran, které vyplývají z dané smlouvy, v neprospěch spotřebitele.
21. Je třeba, respektive nezbytné, zamezit tvorbě nerovných podmínek v rámci investování a rovněž nekalým obchodním praktikám a chránit poctivě obchodující zákazníky. Taková ujednání však musí kromě požadavků určitosti obsahovat pro spotřebitele objektivní možnost kontroly naplnění sjednaných podmínek. Tato pravidla musí být formulovaná předem, jasné, jednoznačné a určité a být pro spotřebitele rovněž předvídatelná. Obchodník musí být materiálně i personálně vybaven tak, aby mohl těmto svým povinnostem dostát a spotřebitel, respektive kdokoliv jiný, má právo to od něj očekávat (ust. § 5 odst. 1 OZ).
22. To, že se žalobce a) nedovolával nepřiměřenosti výše uvedených ustanovení a činí až nyní zpětně, až po odebrání zisků, soud nepovažuje za účelové, neboť má zato, že žalobce a) neměl možnost v kontraktačním procesu vyslovit nesouhlas s nepřiměřeností takového ujednání a je pravděpodobné, že si ho ani neuvědomoval vzhledem k nejasnosti jeho formulace. Je pochopitelné, že i žalovaná se musí chránit proti nepřipustným jednáním a neoprávněnému zvýhodňování některých investorů oproti jiným na jejich úkor. Nicméně formulace v článku 26.2. Smlouvy 2019 výše uvedené nezajišťuje.
23. Soud uzavírá, že žalovaná jednala jak v rozporu s právními předpisy jak Kyperské republiky, tak předpisy EU, potažmo OZ. Kromě nepřesných formulací a nepřiměřených podmínek obsažených

ve Smlouvě 2019, které by sami o sobě stačily k tomu, aby soud obranu žalované považoval za nedůvodnou a nedostatečnou, žalovaná přes dané poučení neprokázala svoje tvrzení, že žalobce a) otevřel pozici značného objemu v okamžiku nebo velmi blízkém okamžiku zveřejnění ekonomických zpráv (článek 26.2 písm. s) Smlouvy 2019). Sdělení oddělení rizik žalované, že žalobce a) použil zneužívajících a zakázaných obchodních aktivit soud považuje za neprůkazné a nedostatečné.

24. Podle ust. § 1917 OZ je žalovaná povinna zaplatit žalobci a) dále zákonný úrok z prodlení ve výši stanovené Nařízením vlády číslo 351/2013 Sb. v platném znění. Sazba reposazby ČNB ve druhém pololetí 2010 činila 2 % a zvýšená o 8 procentních bodů odpovídá požadavku žalobce a).
25. Vzhledem k výše uvedenému soud rozhodl o nároku žalobce a) tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.
26. K žalobkyni b) soud uvádí následující. Rovněž i ohledně žalobkyně b) mezi účastníky řízení nejsou sporná skutková tvrzení obsažená v žalobě, tedy existuje o nich shoda. Žalobkyně b) napadá, že jí byl odepřen zisk z konkrétní transakce, a proto žádá náhradu škody a žalovaná tvrdí, že se žalobkyně b) měla dopustit nekalého obchodního jednání podle ustanovení Smlouvy 2016 článek 26 odst. 2 písm. s), jež použila k uzavření obchodu. Uvedla, že není v lidských silách otevřít pozici přesně ve 14:30:00:058 hodin. Žalobkyně b) tímto způsobem rovněž získala mimořádnou sazbu 3,178, ačkoliv sazba měla v té době poptávkovou cenu ASK 3,2295. Žalovaná rovněž namítala promlčení nároku žalobkyně b).
27. Soud musel zodpovědět otázku, jaké je rozhodné právo, podle kterého bude věc žalobkyně b) posuzovat.
28. Tak jako v případě žalobce a) soud konstatuje, že žalobkyně b) je spotřebitelem a se žalovanou uzavírala spotřebitelskou smlouvu. Soud odkazuje na zjištění učiněná v případě žalobce a), tedy že rozhodným právem je právo České republiky. Nicméně v případě žalobkyně b) se tato domáhala zneužívajících ujednání dle § 1815 OZ, neboť jsou pro ni příznivější, a to z důvodu promlčení jejího nároku. Podle OZ by byl její nárok na náhradu škody promlčen, na rozdíl od úpravy kyperského práva. Soud uzavírá, že současná aplikace kyperského i českého práva je možná, a to v souladu s Nařízením Řím I, čl. 6 odst. 2. Ohledně promlčení považuje za rozhodné právo právo kyperské a současně platí ujednání OZ na ochranu spotřebitele.
29. Soud provedl důkaz listinami, a to konkrétně Všeobecnými podmínkami z 31. srpna. 2016, článku 26.2 písm. s), ze kterého zjistil a vzal za prokázané, že mezi činnosti, které považuje společnost (žalovaná) za podezřelé a podvodné, patří mimo jiné zneužití uložených a propagačních finančních prostředků ... Použití jakýchkoliv automatizovaných obchodních systémů a softwarů (tzv. „boti“, „roboti“, „obchodní poradci“).
30. Dále soud odkazuje na důkazy uvedené v bodě 18, 19 a 20 tohoto rozsudku.
31. Ohledně nepřiměřenosti ustanovení článku 26.2 Smlouvy 2016 soud odkazuje na odůvodnění v bodě 14 tohoto rozsudku. Totéž se týká nesrozumitelnosti některých ustanovení Smlouvy 2016.
32. Ohledně nároku žalobkyně b) provedl další listinné důkazy, ze kterých zjistil a vzal za prokázané následující. Z Rozhodnutím finančního ombudsmana Kyperské republiky ze dne 29. 11. 2018 soud zjistil a vzal za prokázané, že se týká jiného účastníka. Dále provedl důkaz korespondencí s obchodními zástupci žalované, ze které mělo vyplynout, že obchodování pomocí robotů není technicky proveditelné, tento důkaz byl předložen stranou žalující. Nicméně oba dva tyto důkazy soud nepovažuje za relevantní.
33. Nelze přisvědčit tvrzení strany žalované, že žalobkyně b) nebyla schopna otevřít svoji pozici přesně ve 14:30:00:058 hodin, ale k této akci bylo použito automatizovaných systémů. Nelze totiž vyloučit, že žalobkyně b) při jediném otevření pozice mohla toto učinit přesně v uvedený čas i bez použití automatizovaného systému. Nicméně žalovaná neprokázala, že by žalobkyně b) použila zakázaný

software, respektive robota. Tvzení žalované, že po dlouhém a důkladném interním šetření shledala, že obchodování žalobkyně b) je nekalé a manipulativní, není důkazem, který by soud mohl akceptovat, neboť žalovaná nedoložila ani netvrdila postupy, na základě, kterých k tomuto závěru dospěla. Dále soud odkazuje na pozoruhodný závěr v rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě ze 7. 6. 2023 sp. zn. 7 Cm 198/2019, které uvádí: „Pokud se týká námitky žalované, že žalobkyně b) porušila ustanovení Smlouvy ohledně použití vysokorychlostního nebo automatizovaného systému hromadného vkládání dat do služeb pro elektronické obchodování bez předchozího písemného souhlasu žalované tím, že prostřednictvím zneužívajícího softwarového vybavení zadala 21 elektronických transakcí v rozmezí několika tisíců vteřin, soud podává, že se rovněž jedná o ujednání, které zakládá v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv žalované v neprospěch žalobkyně b) jako spotřebitelky dle ust. § 1813 OZ.“

34. K později vznesené námitce ohledně sazby 3,178, ačkoliv sazba měla v té době poptávkovou cenu ASK 3,2295, tedy že žalobkyně b) obchodovala za mimotržní ceny, soud uvádí, že žalovaná k tomuto svému tvrzení nepředložila žádný důkaz. Navíc ustanovení § 1813 OZ lze aplikovat i na tuto situaci a posoudit ji opět jako nepřiměřené smluvní ujednání, které zakládá v rozporu s požadavkem přiměřenosti významnou nerovnováhu práv žalované v neprospěch žalobkyně b) (spotřebitelky). Tento závěr vychází ze zjištění, že nebylo předem jednoznačně určeno, za stavu kterého konkrétního trhu bude žalovaná při svém jednostranném rozhodování vycházet či jak bude stanovovat spravedlivé či obvyklé ceny. (rozsudek Vrchního soudu v Praze z 27. 2. 2018 sp. zn. 5 Cmo 380/2017).
35. Soud konstatuje, že žalovaná jednala v rozporu s právními předpisy jak Kyprské republiky, tak předpisy EU. Navíc kromě nepřesných formulací a nepřiměřených podmínek obsažených ve Smlouvě 2016, které již postačují k tomu, aby soud žalobě vyhověl, žalovaná přes dané poučení neprokázala tvrzení vznesená na svoji obranu. Tak jako v případě žalobce a) sdělení oddělení rizik žalované, že žalobkyně b) použila zneužívajících a zakázaných obchodních aktivit soud považuje za neprůkazné a nedostatečné.
36. Vzhledem k výše uvedeným zjištěním spočívajícím v neurčitých formulacích ve Smlouvě 2016 a nepřiměřených ujednáních v ní, která zakládají významnou nerovnováhu v neprospěch spotřebitele soud nečinil detailní skutková zjištění z důkazů, které provedl ohledně faktického obchodování žalobkyně b). Soud v případě žalobce a) i žalobkyně b) provedl ještě celou řadu dalších důkazů, ze kterých však nečinil skutková zjištění vzhledem k následné shodě účastníků řízení o skutkových tvrzeních, která provedené důkazy měly prokázat.
37. Jak již soud uvedl výše, akceptoval právo žalobkyně b) dovolat se v souladu s ust. § 1815 OZ zneužívajících klauzulí tzn. volby kyprského práva na daný spor v otázce promlčení jejího nároku.
38. K námitce promlčení nároku žalobkyně b) soud provedl důkaz kyprským zákonem, který byl soudu předložen stranou žalující (tak jako v ostatních případech kyprských právních předpisů se jednalo o překlady soudního překladatele). Soud provedl důkaz částí zákona číslo 66 z roku 2012 majícího nadpis „Zákon upravující promlčení, žalovatelné právo – promlčecí lhůty pro různé žalobní důvody“. Z tohoto zákona soud zjistil a vzal za prokázané, že podle článku 3 promlčecí lhůta začne běžet v okamžiku vzniku základů nároku.
39. Podle článku 6 promlčecí lhůta u občanskoprávních deliktů trvá šest let ode dne vzniku základu nároku.
40. Podle článku 7 promlčecí lhůta u Smluv trvá šest let ode dne vzniku základu nároku Soud konstatuje, že výjimky zde uvedené v následujících odstavcích se na posuzovanou věc nevztahují.
41. Ohledně promlčení soud má za prokázané, že k promlčení žalovaného nároku žalobkyně b) nedošlo.

42. Podle ustanovení § 15 odst. 1 ZPKT je povinností obchodníka jednat čestně, spravedlivě a v nejlepším zájmu zákazníka (rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 AS 29/2016-47 z 21. 6. 2016). Pokud žalovaná neumožnila žalobkyni b) umožnit uzavřít pozici ID číslo 1123440, způsobila jí tím škodu ve výši 25 600 USD, což byl zisk z takto uzavřené pozice, a za tuto škodu odpovídá a je povinna ji uhradit v souladu s ust. § 2913 OZ.
43. Podle ust. § 1917 OZ je žalovaná povinna zaplatit žalobkyni b) dále zákonný úrok z prodlení ve výši stanovené Nařízením vlády číslo 351/2013 Sb. v platném znění. Sazba reposazby ČNB ve druhém pololetí 2016 činila 0,05 % a zvýšená o 8 procentních bodů odpovídá požadavku žalobkyně b).
44. Vzhledem k výše uvedenému soud rozhodl ohledně nároku žalobkyně. b) tak, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.
45. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s ust. § 142 odst. 1 o. s. ř. Úspěšným žalobcům soud přiznal uhrazený soudní poplatek ve výši 148 290 Kč a dále náhradu nákladů právního zastoupení ve výši 237 424 Kč. Tarifní hodnotu sporu je určena k datu konkrétního úkonu právní služby dle kurzu CZK/USD dle České národní banky (viz tabulky níže). Soud přiznal celkem 237 424 Kč za 10+10 úkonů právní služby. Celková odměna za právní služby by pro nárok žalobce a) byla 182 880 Kč (bez režijního paušálu) a pro žalobkyni b) byla 106 400 Kč. Tyto odměny je však třeba dle § 12 odst. 4 advokátního tarifu ponížít o 20 %, takže odměna pro oba žalobce činí 231 424 Kč (146 304 Kč + 85 120 Kč). Dále soud přiznal 20 x 300 Kč (6 000 Kč) paušální náhradu hotových výdajů za následující úkony právní služby: převzetí a příprava zastoupení ze dne 12. 3. 2020, předžalobní výzva ze dne 12. 3. 2020, žaloba ze dne 1. 9. 2020, písemné vyjádření žalobců ze dne 16. 2. 2022, písemné vyjádření žalobců ze dne 13. 2. 2023, účast právního zástupce žalobců u jednání soudu dne 28. 6. 2023, účast právního zástupce žalobců u jednání soudu dne 1. 11. 2023 (2 úkony – jednání překračující 2 hodiny), závěrečný návrh žalobců ze dne 31. 1. 2024, účast právního zástupce žalobců u jednání soudu dne 31. 1. 2024.
46. Rovněž soud přiznal žalobcům hotové výdaje ve výši spočívající v překladech listin v celkové výši 59 205 Kč. Uvedená částka se skládá z 28 217 Kč za úředně přeložené dokumenty přiložené k žalobě (faktura č. 1122020) a dále 9 692 Kč za překlady komunikace s podporou žalované a kyperského práva (1017023) a 21 296 Kč za přeložené části zákona o investičních službách předložené v originále dne 31. 1. 2024 (faktura 1022023). To je celkem na nákladech řízení 449 919 Kč.

Tabulka úkonu žalobce a):

Datum úkonu	Tarifní hodnota v USD	Kurz USD/CZK	Tarifní hodnota v Kč	Odměna dle AT	RP
12. 3. 2020	109936	23.31	2562608.16	18 580	300
12. 3. 2020	109936	23.31	2562608.16	18 580	300
1. 9. 2020	109936	21.882	2405619	17 940	300
16. 2. 2022	109936	21.425	2355378	17 740	300
13. 2. 2023	109936	22.216	2442338.176	18 100	300
28. 6. 2023	109936	21.668	2382093.248	17 860	300
1. 11. 2023	109936	23.443	2577229.648	18 620	300
1. 11. 2023	109936	23.443	2577229.648	18 620	300
31. 1. 2024	109936	22.935	2521382.16	18 420	300
31. 1. 2024	109936	22.935	2521382.16	18 420	300
Celkem				182 880	3 000

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Švanigová.

Tabulka úkonu žalobkyně b):

Datum úkonu	Tarifní hodnota v USD	Kurz USD/CZK	Tarifní hodnota v Kč	Odměna dle AT	RP
12. 3.2020	25600	23.31	596736	10 700	300
12. 3.2020	25600	23.31	596736	10 700	300
1. 9. 2020	25600	21.882	560179	10 580	300
16. 2. 2022	25600	21.425	548480	10 500	300
13. 2. 2023	25600	22.216	568729.6	10 580	300
28. 6. 2023	25600	21.668	554700.8	10 540	300
1. 11. 2023	25600	23.443	600140.8	10 740	300
1. 11. 2023	25600	23.443	600140.8	10 740	300
31. 1. 2024	25600	22.935	587136	10 660	300
31. 1. 2024	25600	22.935	587136	10 660	300
Celkem				106 400	3 000

47. V souladu s ust. § 158 odst. 4 o. s. ř. došlo k prodloužení lhůty k vyhotovení a odeslání rozsudku o dalších 60 dnů.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Nesplní-li povinná dobrovolně povinnosti stanovené jí tímto rozsudkem, lze navrhnout soudní výkon rozhodnutí.

Brno 31. ledna 2024

JUDr. Pavel Ranzi v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje Jitka Švanigová.